

mærkninger til det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup). Det ærede Medlem gentog en Paastand, som han under Sagens Behandling i Fjor ogsaa var stærkt inde paa, nemlig, at det var en betydelig økonomisk Fordel for de forskellige sjællandske Købstæder at have faaet Garnison. Blandt disse Købstæder er der for øvrigt ogsaa en, som alt havde Garnison, og jeg formoder da, at det ærede Medlem fra Verninge nærer den Opfattelse, at ogsaa det, at en hidtilværende Garnisonsby faar sin Militærstyrke forøget, betyder en økonomisk Vinding for den paagældende Kommune. Overfor den Anskuelse maa jeg tillade mig at gøre gældende, at den militære Invasion i de sjællandske Købstæder aldeles ikke har betydet nogen økonomisk Fremgang for dem. Jeg har nogen Erfaring med Hensyn til Garnisonernes økonomiske Indvirkning paa den kommunale Administration. Jeg har nemlig haft den tvivlsomme Fornøjelse at deltage i de meget langvarige Forhandlinger, der i sin Tid blev ført med den Regering, hvoraf det ærede Medlem var Medlem, om netop Ordningen af disse sjællandske Garnisonsforhold. Jeg skal i denne Forbindelse erindre om, at alle disse Byers Kommunalraad var fuldkommen enige om at hævde, at det aldrig nogen Sinde har været Lovgivningsmagts Mening, at Indkvartering skulde være en særlig Byrde for vore Købstæder, men Forholdene har udviklet sig derhen, at den er blevet det. Loven bestemmer, at man paa Landet ikke administrativt kan paabyde Indkvartering af fast Garnison, men Købstæderne skal til enhver Tid, naar Administrationen kræver det, modtage militær Indkvartering, ogsaa fast Garnison.

Det ærede Medlem fra Verninge nævner nu, at i Holbæk havde man udbetalt saa og saa mange Penge til militære Tjenestemænd, godt et Par hundrede Tusind Kroner om Aaret i Lønning, og af disse Penge faar Kommunen 2 pCt., og det Bidrag, som Holbæk ifølge den med Ministeriet sluttede Overenskomst skal yde til Staten for denne Indkvartering, udgør omtrent et tilsvarende Beløb som det, den faar ind i Skat af de militære. Det forbavser mig virkelig, at den tidligere Indenrigsminister kan argumentere paa den Maade, thi det ærede Medlem, som dog ellers plejer at være grundig og saglig i sin Fremstilling af de Spørgsmaal, han beskæftiger sig med, overser her aldeles, at der med en Garnison følger adskillige andre og meget betydelige Byrder end netop den Udgift,

Byerne har til Statskassen. Der følger f. Eks. det, at Byen skal give de militære Tjenestemænds Børn fri Skoleundervisning. Jeg vil gøre det ærede Medlem fra Verninge opmærksom paa, at Holbæk Byraad hører til de Kommunalbestyrelser, som krævede af Ministeriet, at naar man gav saa slette Kaar for denne Garnisonsordning, skulde Ministeriet bifalde, at ogsaa de militære Befalingsmænd kom til at betale Kommunerne for den Skoleundervisning, Kommunen skulde yde disse Børn. Men det nægtede det daværende Ministerium; et Vederlag derfor maatte Kommunen ikke faa. Det var altsaa Skolevæsenet, der i Kraft af den militære Invasion er blevet fordyret i overordentlig høj Grad i samtlige disse nye sjællandske Garnisonskøbstæder. Men dertil kommer en hel Række andre, højst forskelligartede Udgifter, der flyder af en Garnison. Det er sikkert rigtigt, at den væsentligste Byrde, næst efter Skolevæsenets og den direkte Indbetaling til Staten, falder paa Fattigforsørgelseskontoen. Jeg havde forleden Dag Lejlighed til med Næstved Bys Borgmester at drøfte Spørgsmaalet om, hvad den nye Garnison betød økonomisk for Kommunen, og han fremhævede da een Ting, nemlig at visse Steder havde man i sin Tid lét, da de sjællandske Købstadsdelegerede fremhævede, at Garnisonsforøgelser ogsaa betød offentlige Byrder i Form af Alimentationsbidrag fra Kommunen, fordi Barnefædrene ikke betalte. Det var sandelig uden Grund, der var blevet lét. Borgmesteren — den tidligere Auditor Diderichsen — sagde: I den korte Tid, jeg har været Borgmester i Næstved, har Garnisonen bevirket et kolossalt Arbejde paa dette Omraade. Der kan endvidere nævnes en Række andre Omraader, hvor Garnisonerne paalægger Købstæderne meget væsentlige Byrder.

Det var ogsaa ud fra den Erfaring, som Næstved Kommune havde indhøstet ved at have Garnison, at vi bad det Ministerium, hvori det ærede Medlem sad, om at blive fri for mere Militær. Men det kunde vi ikke blive fri for. Tror det ærede Medlem, at vi er saa daarlige Kommunerepræsentanter, at vi, hvis vi ansaa det for en betydelig økonomisk Gevinst for vor Kommune at faa flere Soldater, vilde sige Nej dertil. Selvfølgelig ikke! Naar vi alligevel skulde have Soldater, vilde vi naturligvis tage den Fordel med, som vilde flyde af en forøget Garnison, hvis vi mente, det var en Fordel at faa en saadan. Men vi indsaa, at det tvært-